

Dato: 08.11.2024

Tema: Tawbah: Omvendelsens og håpets navn

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ ...
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
الثَّابِتُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ.

Kjære muslimer!

I verset jeg leste, sier vår allmechtige Herre følgende: **“O dere som tror! Angre oppriktig til Gud, så Herren deres dekker over deres onde gjerninger. Så Han fører dere inn i paradishager, hvor det flyer elver, på den dagen Han ikke vil vanære Profeten og de troende som var sammen med han.”**¹ Og i hadithen jeg har lest sier profeten vår (saw) følgende: **“Den som omvender seg fra sin synd, er som en person som ikke har noen synd”**²

Kjære muslimer!

Tawbah [=Omvendelse] er bekjennelsen av vår hjelpeløshet. Det er et tydelig uttrykk for at vi fra tid til annen er svake i vår pakt med Allah. Vår allmechtige Herre har lært oss tawbahs velsignelse fra det første menneskets språk i den hellige Koranen. Adam (a.s) og hans kone Eva gjorde omvendelse til Allah på følgende måte: **“Vår Herre! Vi har gjort oss selv urett, og hvis ikke Du tilgir oss og er nådig mot oss, vil vi visse bli tapere.”**³ Et av Allah den Allmechtiges vakre navn er al-Tawwab. Han er den som tar imot tawbah og tilgir dem som søker tilflukt i Hans barmhjertighet. Han er al-Ghafur; den som tilgir den som ber om hvem som helst Han vil.

Kjære muslimer!

Vi er alle mennesker og vi lever i en verden full av prøvelser. I denne prøven kan vi noen ganger falle i synd, og noen ganger kan vi også oppnå gode gjerninger. Men vi vet at Herrens nådedør står vidåpen i møte med våre synder.

Vår oppgave er ikke å insistere på synd og feil, men å vise vilje til å rette dem opp. Å søke tilflukt i vår Herres tilgivelse er å be om hans tilgivelse med oppriktig tawbah og oppriktig bønn.

Ærede troende!

Tawbah er besluttomhet for fornyelse og renselse. Med tawbah vender mennesket tilbake til sin essens, sin plettfrie natur, og kommer til seg selv. Mørklagte og forherdede hjerter mykner opp ved tawbah. Sårede hjerter blir beroliget og roet ned. Med tawbah finner mennesket trøst, og håpet blomstrer opp igjen. For selv om alle forlater oss på grunn av våre feil og misforståelser, vil vår Herre aldri forlate oss. Han vil ikke vende seg bort fra oss selv om andre vender seg bort fra oss. Bare vi forblir trofaste i vår tro på Hans eksistens og enhet. Bare vi aldri fortviler over Hans enorme barmhjertighet. Bare vi oppriktig ber om tilgivelse etter at vi har syndet i vår svakhet.

Mine kjære brødre!

Så la oss omvende oss fra våre synder før det er for sent. La oss omvende oss til vår Herre i en tid da synder omgir oss, og folk ikke engang kan kalle sine synder for synder. La oss angre på at vi fra tid til annen glemmer det hinsidige. La oss omvende oss fra at vi noen ganger holder tilbake kjærlighet, omsorg og barmhjertighet, selv fra dem som står oss nærmest. La oss omvende oss fra de dagene da vi forsømte ektefeller, barn, slektninger, foreldreløse, trengende og de som er i nød. La oss omvende oss for at vi ikke respekterte hverandres rettigheter, som er betrodd oss av vår Herre; for at vi ikke greide å være som lemmene i en kropp eller som mursteinene i en bygning, slik vår profet (saw.) har befalt.

La oss ikke glemme at når det føles anger, vil omvendelsens dør ikke bli stengt for noen på grunn av syndens omfang.

[1] Tahrim 66/8.

[2] Ibn Mâce, Zühed, 30.

[3] A'raf, 7/23.